

storiens forløb er den rette. Men den burde også kunne inspirere geografer som et godt eksempel på en integreret forskning. Her fremlægges den historiske baggrund for flere af de rumlige systemer af geografiske objekter og interaktionen mellem disse, der er en del af kulturgeografens hverdag, som f.eks. bysystemer i Flandern og Norditalien, vesteuropæiske landbrugs-systemer og Europas transportveje. Her er meget at hente for de geografer, for hvem historien er en kilde til inspiration.

Viggo Hansen

Eduard Imhof: Thematische Kartographie.

Nr. 10 i serien Lehrbuch der Allgemeinen Geographic. Walter de Gruyter, Berlin, New York 1972. 360 s., 153 fig., 6 farvetavler. 18×24,5 cm. 68 DM.

Dette bind er det første i en trilogi om geografiske fremstillingsformer, der skal afslutte ovennævnte samleværk. Det giver en meget omfattende fremstilling af emnet, idet ikke kun kartografiske udtryksformer, men også statistiske diagrammer, blokdiagrammer, elektronisk databearbejdning samt tegne- og reproduktionstekniske problemer er taget med. Lærebogssigtet er tilgodeset ved, at vægten ligger på definitioner og afgrænsninger af begreber og på en udtømmende præsentation af typer.

Praktisk giver de mange eksempler mulighed for at finde netop den form, der bedst repræsenterer et givet tema, ofte er en dårlig løsning afbildet ved siden af en god til advarsel. Bortset fra et par figurer i tavleafsnittet er alle eksempler teoretiske med konstruerede regioner og tal. Det er glimrende i et opslagsværk, men det ville have været velgørende med en gennemgang af bare ét konkret tema med begrundelse for samtlige valg fra indsamling af talmateriale til det færdige kort.

Ruth Helkiær Jensen

John C. Dawson & John C. Doornkamp (eds.): Evaluating the Human Environment.

Essays in applied geography. Edward Arnold, London 1973. 288 s., ill. 15,5×23,5 cm. 4 £ (Paperback 2 £).

Dawson og Doornkamp har samlet 11 ny bidrag til geografisk belysning af bonitering, arealvurdering. Samlingen behand-

ler hovedsagelig problemet om vurdering principielt og på et introdukerisk niveau. Der gives en oversigt, som også trænedede geografer kan benytte som indgang til den nyere speciallitteratur. Landbrugsgeografer vil især finde de 3 første og 2 sidste indslag nyttige (Rural land evaluation, Agriculture and agrarian land planning, Water resources and Recreation, Conservation). Bygeografer får en lynrepetition af hovedtyper af bymodeller i afsnit 4. De resterende kapitler virker mindre færdige, men leverer måske vækstpunkter for faget: Manpower planning, Marketing, Politics, Air pollution og Health. Bogen kan anbefales for interesserede i samfundsrelevant geografi.

Sofus Christiansen

A. Hallam: A Revolution in the Earth Sciences. From Continental Drift to Plate Tectonics.

Clarendon Press: Oxford University Press 1973. 127 s., 45 fig. 16×24 cm. 4 £ (Paper cover 1,75 £).

Lige siden Alfred Wegener i 1912 i et foredrag i Frankfurt fremlagde sin kontinentalforskydningsteori som forklaring på bjergkædedannelserne og andre især tektoniske processer, har denne givet anledning til mange diskussioner om disse emner, men hver gang er det Wegeners grundidé, der kommer i forgrunden. Dette er også tilfældet med den omformning af dem, der udgør den moderne pladetektonik, hvor både oceanbunden og fastlandene deles op i plader, der forskydes imod hinanden.

Det er hele den udvikling, der har fundet sted, som denne bog behandler på en oversigtsmæssig og dog dybtgående og let forståelig måde.

Kaj Hansen

Bruce C. Heezen, Maria Tharp & Maurice Ewing:

The Floors of The Oceans. I. The North Atlantic.

The Geological Society of America. Special Paper 65. April 1959. Reprinted 1963. 122 s., 49 tekstfigurer, 30 tavler. 16×25,5 cm. 8 \$.

Titlen er noget misvisende, thi bogen er en beskrivelse til det store fysiografiske kort over Atlanterhavet mellem 17° og

50° nordlig bredde, som Heezen og Maria Tharp udsendte i 1957. Det er således kun den del af Nordatlanten, der mod syd begrænses af en linie fra De store Antiller i Vestindien til Cape Verde i Afrika, og mod nord af en linie fra New Foundland til munden af den engelske Kanal, men inden for denne ramme er det en fortrinlig fremstilling af havbundens relief, og de mange profiler og specialkort gør fremstillingen særdeles levende. Ikke mindst er afsnittet om den midtatlantiske ryg overmåde fængslende læsning.

Kaj Hansen

J. H. Illies & St. Mueller: Graben Problems.

International Upper Mantle Project. Scientific Report No. 27. Schweizerbart'sche Verlagsbuchhandlung, Stuttgart 1970. 316 s., 158 fig., 8 pl. 16×24 cm. 23,10 \$ (82 DM).

Bogen er beretningen fra det internationale Rift Symposium, der blev afholdt i Karlsruhe i oktober 1968. Den indeholder 45 foredrag, af hvilke de 38 behandler Rhingraben og de sidste 7 gravsænkningerne i Det nære Østen og i Østafrika.

Kaj Hansen

Z. Kukul: Geology of Recent Sediments.

Academic Press London. Prag 1971. 489 s., 142 fig., 22 fotografier, 229 tabeller. 17×25 cm. 6 £.

I forordet skriver forfatteren, at bogen har to formål. 1. at give en oversigt, sammensætning og oprindelse til recente sedimenter og at fremhæve de love, der kontrollerer dem.

2. at fremhæve sådanne sedimentologiske data, der med fordel kan anvendes til studiet af sedimenter fra tidligere jordperioder.

Disse to formål opnås ved, at der lægges større vægt på sammenhængen mellem sedimentationsforholdene og sedimenternes struktur og granulometriske sammensætning end normalt i tilsvarende lærebøger. Også karbonatsedimenterne er behandlet anderledes end i normale lærebøger i sedimentologi. Den her foreliggende bog udgør derfor et ganske værdifuldt supplement til de almindelige lære- og håndbøger.

Kaj Hansen